

Niels Erik Lindberg

Tale til Damerne ved kongefesten, 2016

Det er nu faldet i mit lod at holde en tale, vel at mærke for damerne.

Lidt svært tænker jeg. Hvis talen indeholder for meget ros til damerne, så pifter mændene, hvis ikke så buer damerne.

Skyttelaugets traditioner skal holdes i hævd. En gang om året holder vi en tale til damerne. Begrundelsen for denne tradition kan vi vel kun gisne om. En af grundene kunne være, at vi mænd vil forsøge at glatte lidt ud på året, der er gået, for derved at genskabe tilliden hos damerne.

Damerne har ved flere lejligheder set os drage syd for grænsen for at forsvare broderskabet. Så meget, at vi var helt grønne i hovedet, når vi kom hjem. De har set os komme hjem fra Skyttelaugets arrangementer trætte og udmattede – og på usammenhængende vis forsøge at fortælle, hvad vi havde lavet på møderne. Det kan måske være en af forklaringerne på, at vi må holde en tale til dem.

En gang om året får Skyttelaugets så en ny Konge. Damerne ser nu nyt håb forude. En ny konge som virkelig ser ud til at kunne få tingene sat på plads, fasthed i kongens blik, han udstråler styrke og tillid, han vækker begejstring hos damerne. Troen på en ny og bedre fremtid er vakt hos dem.

Vi kan konstatere, at det er damerne, der har skabt velfærdsstaten. Før kvinderne kom ud på arbejdsmarkedet, var det så som så med velfærden i Danmark. I stedet for at leve på mandens præmisser har i skabt jeres egen dagsorden. I begyndte at tjene og forbruge penge. Mange penge.

Det ligger jo i de kvindelige gener, alt hvad der tjenes skal forbruges. Det er en meget sund indstilling. Forbrug skaber beskæftigelse, altså flere job og indtjening, mere forbrug mere beskæftigelse. En positiv spiral. Alt det er jeres fortjeneste.

I har også været gode til at skabe mærkedage. D. 8 marts er Kvindernes Internationale Kampdag. Har mændene en sådan. Nej, men det skyldes, at vi allerede har tabt slaget. Kvinderne har sat sig på førersædet og styrer verden. Valentinsdag er en anden. Her forventer i at blive feteret. Og det bliver i så. Og endelig er der Mors dag. Endnu en dag hvor i er i centrum.

Chefer skal helst være gamle mænd. Og dem er der jo nok af her i kredsen. Kvinder har indtaget centrale roller i samfundet. Mange partiledere er kvinder, vi har endda haft en kvindelig statsminister, som godt nok indrømmede, at der kommer en god løsning i morgen. Kvinder skal nu også ind i bestyrelser. Dog på en kvoteordning. Men måske skal vi mænd være glade for det. Så kan vi måske blive siddende lidt endnu.

Kvinder trænger længere og længere ind på vi mænds enemærker. De er begyndt at spille fodbold, nogle går på Jagt, går med en bøsse og skyder endda helt uskyldige små dyr. Måske vi mænd hellere ser kvinden med et glimt i øjet, have smil på læben og give et lille kys i ny og næ, og fortælle os mænd, hvor dygtig vi er. Det giver os mænd styrke, så vi kan gå ud i den store verden og klare alle de grimme ting.

Verden er vokset betragtelig, siden Adam gav kvinden et bid af æblet, hvis det da var sådan, det foregik dengang. Op til de 60 år, er der nogenlunde lige mange mænd og kvinder. Herefter bliver der flere kvinder end mænd, og efter de 90 er der 4 gange så mange kvinder som mænd, så i er sejlivede. Et forhold som vi mænd godt kunne tænke os at få byttet om på, så der var fire gange så mange kvinder, imens vi er unge, og ikke når vi bliver halvfems.

Godt at have kvinderne iblandt os denne ene gang om året. De pynter gevaldigt på selskabet.

Jeg vil nu bede mændene rejse sig, og sammen med mig udbringe et trefoldigt leve for vores dejlige kvinder.